

UREDBA (EU) 2017/1954 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 25. oktobra 2017****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (a) člena 79(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 ⁽²⁾ določa enotno obliko dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav.
- (2) Sedanja enotna oblika dovoljenja za prebivanje, ki je bila v uporabi 20 let, šteje kot ogrožena zaradi hudih primerov ponarejanja in goljufij.
- (3) Zato bi bilo treba za dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav določiti novo skupno obliko s sodobnejšimi varnostnimi zaščitami, da bi bila taka dovoljenja boljše zaščitena in da bi preprečili ponarejanje.
- (4) Državljeni tretjih držav z veljavnim dovoljenjem za prebivanje v enotni obliki, ki ga izda ena od držav članic, ki v celoti uporabljajo schengenski pravni red, se lahko na schengenskem območju prosto gibajo do 90 dni, če izpolnjujejo pogoje za vstop iz Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ (Zakonik o schengenskih mejah).
- (5) Zakonodaja Unije o vstopu in prebivanju državljanov tretjih držav določa ureditve, v skladu s katerimi se podeljujejo dodatne pravice do mobilnosti, s posebnimi pogoji za vstop in bivanje v državah članicah, ki jih zavezuje navedeni pravni red. Dovoljenja za prebivanje, izdana v skladu z navedeno zakonodajo, imajo enotno obliko, določeno v Uredbi (ES) št. 1030/2002. Da bodo lahko pristojni organi identificirali državljane tretjih držav, ki lahko uveljavljajo te posebne pravice do mobilnosti, je pomembno, da so ustrezni vnosi, kot so „raziskovalec“, „študent“ ali „IKT“, na teh dovoljenjih za prebivanje jasno označeni v skladu z ustrezno zakonodajo Unije.
- (6) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (7) V skladu s členoma 1 in 2 ter členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.
- (8) Ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003, člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2005 in člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2011.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2017.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

- (9) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (10) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (11) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (12) Da bi države članice lahko porabile obstoječe zaloge dovoljenj za prebivanje, bi bilo treba določiti prehodno obdobje, v katerem lahko države članice še vedno uporabljajo stara dovoljenja za prebivanje.
- (13) Uredbo (ES) št. 1030/2002 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (ES) št. 1030/2002 se nadomesti s slikama in z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Dovoljenja za prebivanje v skladu z zahtevami iz Priloge k Uredbi (ES) št. 1030/2002, ki se uporabljajo do datuma iz drugega odstavka člena 3 te uredbe, se lahko izdajajo do šest mesecev po navedenem datumu.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Države članice začnejo to uredbo uporabljati najpozneje 15 mesecev po sprejetju dodatnih tehničnih zahtev iz člena 2 Uredbe (ES) št. 1030/2002.

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽³⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2017

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

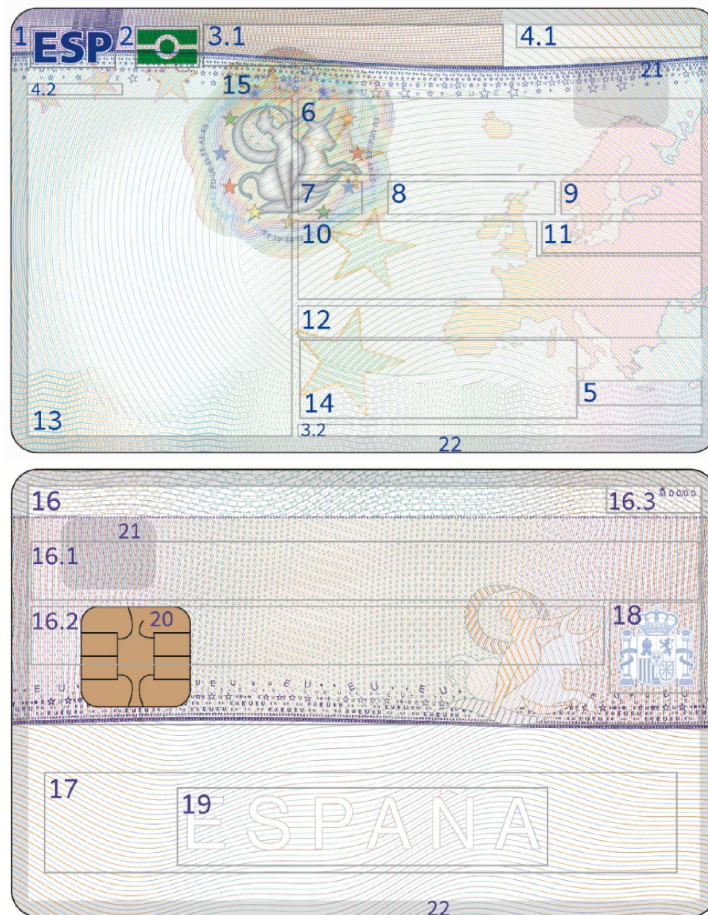
Predsednik

M. MAASIKAS

PRILOGA

„PRILOGA

SPREDNJA IN HRBTNA STRAN KARTICE

(a) Opis

Dovoljenje za prebivanje, vključno z biometričnimi podatki, se izdela kot samostojni dokument v formatu ID 1. Izdela se na podlagi zahtev, določenih v dokumentu ICAO o strojno berljivih potnih listinah (dokument 9303, sedma izdaja, 2015). Vsebuje naslednje ⁽¹⁾:

Sprednja stran kartice:

1. V tisk podlage vdolana trimestna črkovna koda države članice izdajateljice, kakor je določena v dokumentu ICAO 9303 o strojno berljivih potnih listinah.
2. Simbol ICAO za strojno berljivo potno listino z brezkontaktnim mikročipom (simbol e-MRTD) v optično spremenljivi barvi. Barva se spreminja glede na zorni kot.
- 3.1 Naziv dokumenta (dovoljenje za prebivanje) je v jeziku (jezikih) države članice izdajateljice.
- 3.2 Ponovitev naziva dokumenta iz polja 3.1 v vsaj še enem (največ dveh) uradnem jeziku institucij Unije, da se kartica lažje prepozna kot dovoljenje za prebivanje za državljane tretjih držav.
- 4.1 Številka dokumenta.
- 4.2 Ponovitev številke dokumenta (s posebnimi varnostnimi zaščitami).
5. Številka dostopa do kartice (CAN).

⁽¹⁾ Naslovi, ki se natisnejo, so določeni v tehničnih zahtevah, sprejetih na podlagi člena 6 te uredbe.

Naslovi vnosov 6 do 12 so v jeziku (jezikih) države članice izdajateljice. Država članica izdajateljica lahko v isto vrstico doda še en uradni jezik institucij Unije; skupno sta dovoljena največ dva jezika.

6. Ime: priimek (priimki) in ime (imena), v tem vrstnem redu ⁽¹⁾.
7. Spol.
8. Državljanstvo.
9. Datum rojstva.
10. Vrsta dovoljenja: vrsta dovoljenja za prebivanje, ki ga država članica izda državljanu tretje države. V dovoljenju za prebivanje za družinskega člana državljan Evropske unije, ki ne uveljavlja pravice do prostega gibanja, mora biti vpisano „družinski član“. Ko gre za upravičence v skladu s členom 3(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES ⁽²⁾, lahko države članice vpišejo „upravičenec v skladu s členom 3(2) Direktive 2004/38/ES“.
11. Datum poteka veljavnosti dokumenta ⁽³⁾.
12. Opombe: Države članice lahko za nacionalne potrebe vpišejo podrobnosti in zaznamke, ki so potrebni zaradi njihovih nacionalnih predpisov o državljanih tretjih držav, vključno z zaznamki o dovoljenju za delo ali neomejeni veljavnosti dovoljenja za bivanje ⁽⁴⁾.
13. Osebna fotografija se varno vtisne v kartico in zaščiti z uklonsko optično spremenljivim elementom (DOVID).
14. Podpis imetnika.
15. DOVID za zaščito osebne fotografije.

Hrbtna stran kartice:

16. Opombe: Države članice lahko za nacionalne potrebe vpišejo podrobnosti in zaznamke, ki so potrebni zaradi njihovih nacionalnih predpisov o državljanih tretjih držav, vključno z zaznamki o dovoljenju za delo ⁽⁵⁾, čemur sledita obvezna vnosa:
 - 16.1. Datum izdaje, kraj izdaje/organ izdajatelj: kraj in datum izdaje dovoljenja za prebivanje. Po potrebi se kraj izdaje lahko nadomesti z navedbo organa izdajatelja.
 - 16.2. Kraj rojstva.Vnosoma 16.1 in 16.2 lahko sledijo neobvezni vnosi ⁽⁶⁾, na primer „naslov imetnika“.
- 16.3 Neobvezno polje za informacije v zvezi z izdelavo kartice, kot so ime proizvajalca, številka različice itd.
17. Strojno berljivo polje. Strojno berljivo polje mora biti skladno z ustreznimi smernicami ICAO iz dokumenta ICAO 9303 o strojno berljivih potnih listinah.
18. Na potiskanem delu je državni grb države članice, da se dovoljenje razloči od drugih in se zagotovi gotovost glede njegovega nacionalnega izvora.
19. Strojno berljivo polje vsebuje natisnjeno besedilo v tisku podlage, ki navaja državo članico izdajateljico. To besedilo ne sme vplivati na tehnične značilnosti strojno berljivega polja.

⁽¹⁾ Za priimke in imena je predvideno eno samo polje. Priimki se navedejo z velikimi tiskanimi črkami; imena z malimi tiskanimi črkami, vendar z veliko začetnico. Ločevalni znaki med priimki in imeni niso dovoljeni. Vendar pa je znak „“ dovoljen kot ločevalni znak med prvim in drugim priimkom ali imenom (primer: TOLEDO, BURGOS Ana, Maria). Če je to potrebno, se prvi in drugi priimek lahko navedeta v isti vrstici, kot tudi priimki in imena, da se prihrani prostor.

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

⁽³⁾ Dopusten je le zapis v obliki datuma (dd/mm/llll), besede kot „začasno“ ali „neomejeno“ niso dopustne, saj se datum poteka veljavnosti nanaša na fizični dokument in ne na pravico do prebivanja.

⁽⁴⁾ Dodatne opombe se lahko vnesejo tudi v polje 16 („Opombe“) na hrbtni strani kartice.

⁽⁵⁾ Ves razpoložljivi prostor na hrbtni strani kartice (razen strojno berljivega polja) je namenjen polju za opombe. Vključuje dejanske opombe, ki jim sledijo obvezna polja (datum izdaje, kraj izdaje/organ izdajatelj, kraj rojstva), tem pa neobvezna polja za potrebe posamezne države članice.

⁽⁶⁾ Pred neobveznim vnosom mora biti naveden podnaslov.

Vidne nacionalne varnostne zaščite (brez poseganja v tehnične zahteve, določene na podlagi točke (f) člena 2(1) te uredbe):

20. Kot nosilec za shranjevanje podatkov se v skladu s členom 4a te uredbe uporablja čip RF. Države članice lahko za nacionalne potrebe v dovoljenja za prebivanje vdelaajo tudi dvojni vmesnik ali ločen kontaktni čip. Ta kontaktni čip se namesti na hrbtni strani kartice in mora biti skladen s standardi ISO ter na noben način ne sme ovirati delovanja čipa RF.

21. Neobvezno prosojno okence.

22. Neobvezni prosojni rob.

(b) Barva, tiskarski postopek

Države članice določijo barvo in tiskarski postopek v skladu z enotno obliko, določeno v tej prilogi, ter dodatnimi tehničnimi zahtevami, določenimi v skladu s členom 2 te uredbe.

(c) Material

Kartica je v celoti izdelana iz polikarbonata ali enakovrednega sintetičnega polimera (obstojnega najmanj 10 let).

(d) Tiskarske tehnike

Uporabljajo se naslednje tiskarske tehnike:

- izredno varen ofsetni tisk podlage,
- UV fluorescentni tisk,
- mavrični tisk.

Varnostno oblikovanje sprednje strani kartice se razlikuje od varnostnega oblikovanja hrbtne strani.

(e) Številčenje

Številka dokumenta se na dokumentu pojavi na več kot enem mestu (vendar ne na strojno berljivem polju).

(f) Zaščita pred kopiranjem

Na sprednji strani dovoljenja za prebivanje se uporablja nadgrajen DOVID z napredno obliko in značilnostmi, ki vključujejo izboljšan difrakcijski element za napredno strojno preverjanje; ta DOVID zagotavlja vsaj takšno kakovost identifikacije in raven varnosti, kot ju zagotavlja metoda, ki se uporablja pri sedanji enotni obliki vizumov.

(g) Tehnika personalizacije

Da se podatki na dovoljenju za prebivanje ustrezno zaščitijo pred poskusi prenarejanja in ponarejanja, se biografski podatki, vključno s fotografijo, imetnikovim podpisom in drugimi najpomembnejšimi podatki, vdelaajo v osnovni material dokumenta. Za personalizacijo se uporabi tehnologija laserskega graviranja ali druga enakovredna varna tehnologija.

(h) Države članice lahko dodajo tudi dodatne nacionalne varnostne zaščite, če so na seznamu, sestavljenem na podlagi točke (f) člena 2(1) te uredbe, so skladne s harmonizirano podobo zgornjih vzorcev ter če zaradi tega ni zmanjšana učinkovitost enotnih varnostnih zaščit.“
